

## [Aksel Larsen.]

„Forslaget er udarbejdet på en sådan måde, at de beløb, der skal svares i bunden opsparing af den enkelte skatteyder, stort set svarer til de skattnedsættelser, der opnås ved at gennemføre udskrivningsloven som foreslået. Dette betyder, at skattelettelsen gennemføres, men at den først bliver effektiv, efterhånden som den bundne opsparing frigives, d. v. s. efter lovforslaget i årene 1966-71.“

Jeg har citeret det før, den højtærede statsminister har haft ordet, han har talt med stor stemmestyrke og frigjorthed og ikke taget afstand fra denne udtalelse. Så længe den højtærede statsminister ikke har gjort det, må jeg altså fastslå, at det er hans mening, at vi skal fortsætte i 3 år med den bundne opsparing, medens finansministeren heldigvis har en anden mening. Ja, hvis det ikke er tilfældet, må jeg altså konstatere, at den højtærede statsminister ikke har været klar over, hvordan det lå, da han holdt sin tale i mandags, til trods for at talen forelå skriftligt.

Den højtærede arbejdsminister siger om mig, at jeg altid er utilfreds. Jeg ved ikke rigtig, om den højtærede handelsminister — jeg skal lade være at kigge på ham — vil underskrive det, for han sagde noget om, at jeg befandt mig som en fodboldspiller, der dribblede og havde stor fornøjelse deraf, og det tyder ikke på, at jeg har virket sådan synderlig utilfreds, da jeg var heroppe.

Menså siger den højtærede arbejdsminister: her er stillet nogle penge til rådighed, og parterne må, som de plejer, finde ud af, hvordan de skal fordeles. Som de plejer! Undskyld, jeg har oplevet en del overenskomst-situationer, men i de allerfleste har det været sådan, at når man sluttede overenskomster, aftalte man, hvem der skulle have hvor meget, hvor meget der skulle lægges på den akkord og den timeløn o. s. v., og hvis forligsmanden stillede et mæglingforslag, og navnlig, hvis den gamle forligsmand, som er blevet noget aktuel, stillede et mæglingforslag, var det på den anden side således, at så vidste man sådan nogenlunde, hvor meget hver enkelt arbejder skulle have. Dette her er slet ikke, som man plejer. Her kommer man og siger 68 millioner og 139 millioner, og så må nogen bagefter finde ud af, hvordan de skal fordeles. Hvem der skal have hvor

meget, aner vi ikke noget om. Jeg har ikke forlangt, at den højtærede minister her skulle fortælle mig, hvor meget arbejdsmand Petersen i Røjle kan få, men jeg har sagt, at vi bør dog, før folkettingen kan tillade sig at træffe beslutning om, hvordan løsningen skal være i de kommende år, have at vide, hvad arbejderne har i løn, og hvad de vil få i løn, hvis dette lovforslag bliver ophævet til lov.

Hvad angår min lønstatistik, er det rigtigt, at den, jeg opererede med, stoppede i 1960, men jeg gjorde det kun for at illustrere det urimelige i, at de tre vise mænd opererer med en statistik over timelønnen, når den slet ikke er relevant, eftersom der er sket en arbejdstidsforkortelse, og derfor førte jeg nogle tal frem, jeg har fundet frem til tidligere. Man må tilgive mig. Nok har vi fået regeringens lovforslag, tænk, allerede så tidligt som i mandags, og nok har vi fået de tre vise mænds afsluttende rapport — jeg fik den i går eftermiddags — men jeg ved ikke, hvem der kan have ret til at forlange, at jeg fra i går eftermiddags til i dag skulle kunne nå at studere den igennem og så give mig til ikke alene at studere rapporten igennem, men også finde ud af, hvorvidt de statistiske tal, man anfører, er rigtige eller ikke er rigtige. Jeg har kun set det, man opererer med i timelønsfortjeneste og har sammenlignet med tidligere tiders timelønsfortjeneste, men man har omhyggeligt glemt, at der er sket en arbejdstidsforkortelse, hvorfor det var ugeløn eller månedsløn, de skulle have opereret med. Det er det, jeg har villet illustrere.

Så er der spørgsmålet, hvor meget man vil planlægge at give i lønforhøjelse. Der må jeg beklage, at selv efter det, den højtærede arbejdsminister har sagt, er det alligevel en kendsgerning, at i lovforslaget såvel som i bemærkningerne dertil står der intet om, at lavtlønstillægget på de 68 millioner, der skal ydes fra og med 1. marts i år, skal fortsætte med at bestå, og at der oven på det efter 1 års forløb skal lægges 139 millioner, som skal fordeles til alle arbejdere, der arbejder hos medlemmer af Arbejdsgiverforeningen. Det står der ikke. Jeg skal fritage tinget for igen at få oplæst, hvad der står i lovforslagets § 3 såvel som i bemærkningerne, men jeg fastholder, at det står formuleret således, at lavtlønstillægget,